

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8486/2022
25.08.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА, адвоката из ..., против туженог ЈП „Водовод“ из Враћа, чији је пуномоћник Александра Стошић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 774/22 од 04.04.2022. године, на седници одржаној 25.08.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 774/22 од 04.04.2022. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 774/22 од 04.04.2022. године.

Образложење

Основни суд у Враћу, пресудом П 1353/19 од 08.02.2022. године, укинуо је у целисти решење о извршењу Основног суда у Враћу ИИВ 293/2019 од 20.05.2019. године, за износ главног дуга од 6.000,00 динара, по рачуну бр ../2019 од 08.05.2019. године, са законском затезном каматом почев од 17.05.2019. године до исплате и за трошкове извршења у износу од 6.633,00 динара, те одбио тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му ове износе тужени исплати, као неоснован (став први изреке). Обавезао је тужиоца да туженом исплати на име трошкова парничног поступка износ од 42.400,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до коначне исплате (став други изреке).

Виши суд у Враћу, пресудом Гж 774/22 од 04.04.2022. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио наведену првостепену пресуду (став први изреке). Одбио је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази, да су Законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Стога, истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У овој парници тужба је поднета ради дуга на име пружених адвокатских услуга у предмету Основног суда у Врању Р4.И.бр ../2017, у износу од 6.000,00 динара, са припадајућом каматом. Према образложењу побијане другостепене пресуде, тужиоцу није поверена радња на састављању приговора ради убрзавања поступка у наведеном предмету, те истом не припада право на исплату накнаде за састав приговора у износу од 6.000,00 динара.

Према оцени Врховног касационог суда у конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној ревизији на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права, имајући у виду да одлука о новчаној награди за обављање адвокатске радње зависи од конкретне чињенично-правне ситуације.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези одредби члана 413., 479. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба са предлогом за издавање платног налога је поднета 20.05.2019. године, вредност предмета спора износи 6.000,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради и о поступку у спору мале вредности у смислу члана 468. ЗПП, у коме против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Одредбом члана 467. ЗПП је прописано да, ако у одредбама ове главе није другачије прописано, у поступку о споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона.

Према томе, како овај суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној ревизији, ревизија тужиоца није дозвољена ни на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић